

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

760. Quis finis hujus Constitutionis Gregorianæ, seu ob quam causam sit introducta hæ resignationum publicatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Curia, de quo pariter testetur Nav. Paris. cit. n. 8. Sic constitutiones omnes alia perpetua ex hoc, quod publicentur Romae, ligant per totum orbem, & sunt in usu. Paris. n. 9. citans Paul. de Eleaz. in *proem. Clementinar.* Sarn. in *proem. regular. Cancell.* q. 3. n. 13. &c. Sic regula Cancell. qua non publicantur nisi in Curia, ligant omnes. Paris. n. 11. citans Pavin. in *pralud. Extravag.* Felin. in c. 2. de *rescrip.* Barbat. *conf.* 57. col. 2. l. 1. & alios plures. Et certe nec Bulla cœna, nec alia plurimae Constitutiones non nisi Romae promulgatae obligarent: quia nec ipse liber *Decretalium*, & *Clementinarum*, quod dicere absurdum foret, Paris. nu. 16. & 17. Huc facit, quod citatus à Paris. nu. 13. D. Tho. 2. 2. q. 90. a. 4. tradit: nimirum subditos absentes à legis promulgatione obligari ad illam eâ ratione, quod illa devenit, vel devenire potest in eorum notitiam, nullâ factâ mentione de publicatione factâ in provincia, vel ejus capite. Jam verò dictâ constitutio Gregorii paulò post publicationem impressa & posita in volumine Bullarum seu Bullario, ex hoc dicitur Extravagans satis nota, Paris. n. 15. Et hinc sententiam latam contra hanc Extravagantem esse nullam, tanquam latam contra legem scriptam, dicit Pavin. *proem. Extravag.* apud Paris. nu. 19. Adde, quod dictâ constitutio continet decretum irritans, quod etiam ignorantes ligare, communiter receptum est, juxta Butrio. Imol. Abb. Felin. Decium &c. in c. 2. de *constit.* Paris. n. 14. Nec obstat *Athen.* ut novâ constituitur, quia loquitur de constitutione Casarea, quae in hoc sensu differt à constitutione Pontificia, juxta Sarn. in *proem. reg. Cancell.* q. 2. n. 13. & alios apud Paris. n. 22. Imperatore, ut Imol. in *proem. Clementinar.* habente pedes plumbeos, Papa habente pedes plumbeos, & existente immobili. Paris. loc. cit. vel etiam dici potest cum Sarn. procedere dictam Authenticam de nova constitutione, qua non potuit illico per famam innovasse, vel, ut Paris. n. 23. locum illam non habere in praesente casu ob decretum irritans inclusum in dictâ constitutione Gregorii ligans etiam ignorantem, Vel denique cum Nav. *conf.* 1. n. 20. de *constit.* apud Paris. n. 24. procedere dictam *Athen.* quantum est attentio jure scripto, non autem attentio consuetudine & stylo Curiae, vi cujus obligat hæc constitutio, etiam ubi non est publicata. Neque etiam dici potest, quod ejus publicatio non sit usu recepta, ac proinde de ea judicari, quod de aliis legibus usu non receptis, quae non ligant; cum plurimae, & infinitae passim causae terminatae fuerint, & terminentur per dictam constitutionem, plurimaeque exinde resignationes annullatae, impetrationesque factae, & novae provisiones expeditae. Paris. n. 25. & 26.

Quaestio 760. Quisnam finis hujus Regulae, vel potius Constitutionis Gregoriana de publicandis: seu ob quam causam introducta hæc resignationum publicatio?

1. Respondeo primò in genere: statuta hæc publicatio ad obvianum fraudibus & malis, quae oriuntur ex clandestinis resignationibus, prout expressè dicitur dictis constitutionibus Pii V. & Gregorii XIII. Paris. l. 11. q. 1. nu. 1. Rebuffi, in *pr. ad hanc reg.* Chock, *ibid.* n. 3.

2. Respondeo secundò in specie; has fraudes & mala evitanda per dictam publicationem ad quatuor reduci capita à Castrop. *tr.* 13. de *benef.* d. P. Leuren, *Feri Benef.* Tom. III.

6. p. 2. §. 6. nu. 2. nempe ne simulata ac ficta fiant resignationes, ne resignantes ad resignata beneficia redeant, ne Ordinarii collatores priventur jure conferendi, ne Parochiani ignorent Pastores suos, à quibus Sacramenta recipiant, & quibus decimas solvant.

3. Quae eadem ferè paulò explicatiùs quinque capitibus comprehendit Paris. cit. q. 1. à nu. 5. Ac primò quidem, ut Paris. cit. n. 5. ut tollantur simulatae resignationes, & ne resignantes post admittam resignationem in beneficiis sic resignatis remaneant, seu se irruant, percipiendo fructus, aliisque faciendo, ut veri eorum Rectores, in grave periculum animarum, tam propriarum, utpote qui per resignationem amiserunt jus omne habitum in resignato beneficio, adeoque obligati ad restituendos fructus postmodum perceptos; quam Resignatarii, utpote qui juxta Hieron. Paul. in *praxi Cancell.* apud Paris. n. 9. graviter peccant, permittendo resignantem uti beneficio, ut rectorem illius. Secundò, ut Paris. à n. 10. ne Resignantes manentes in beneficiis, & dignitatibus, quibus annexa administratio spiritualium, puta collatio Sacramentorum, beneficiorum, indulgentiarum, dispensationum &c. ea exercent in magnum fidelium præjudicium; dum intrusus sine titulo ea administrare nequit, & error communis in hoc casu deficientis tituli non juvet recipientes, juxta Sarn. ad *hanc. reg.* q. 3. Abb. in c. si verò. de *sent. excom.* in *fine.* Card. Paris. *conf.* 136. col. 2. vol. 4. & alii apud Paris. à n. 14. pluribus id exemplificantem in excommunicato. Consideravitque hanc ipsam rationem expressè Pius V. in sua constit. Tertio, ut Paris. à nu. 22. ne Parochiani, aliique cum talibus resignantibus, permittantibus in possessione beneficiorum resignatorum, tanquam cum veris eorum Rectoribus contrahant, & ex hoc decipiantur, & ne iis solvant decimas, aliisque debita, & postmodum cogantur ea denuoolvere veris Praelatis, & repetere ab intrusis, quibus ea solverunt. Quam quoque rationem expressit Pius V. Quarto, ut Paris. à n. 24. ne Ordinarii deludantur, dum nempe decedentibus talibus resignantibus remanentibus in possessione beneficiorum resignatorum, hi Ordinarii collatores, existimantes ea beneficia vacare per obitum possessorum, ea conferant, atque ita detecta eorundem resignatione jam pridem facta eluderentur tam ipsi, quam ab iis provisus, præbeaturque inter hos provisus, & resignatarios longa litigandi materia. Vel etiam dum mortuo in hoc casu resignatario, verè vacaret beneficium, & tamen conferri nequiret, collatore existimante beneficium adhuc esse plenum, seu possessorem esse verum illius Dominum & titularem, ex quo daretur longa vacatio Ecclesiarum, magno opere prohibita à canonibus, *c. ne pro defectu. de elect.* Quin & deluderentur expectantes perperam, existimantes moriente resignatario beneficium illud non vacare: vel econtra moriente resignante, darentur illius, illud vacare. Quintò, ut Paris. à n. 31. ne invehatur successio quasi hæreditaria in beneficia, dum nimirum resignans occultè remanens in beneficio resignato, vult vivens potiri beneficio, cum interim per resignationem voluerit sibi providere de successore. Cujus quoque rationis, uti & præcedentis expressè meminit Pius V. in sua constit.